

Ὁ Ἅγιος Νικήτας ὁ Ἱερομάρτυρας ἔκ Σερρών

Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυρας Νικήτας γεννήθηκε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1760 – 1770 καὶ καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἥπειρο. Ἄλλοι συγγραφεῖς θεωροῦν ὅτι ὁ Ἅγιος καταγόταν ἀπὸ τὴν Τραπεζοῦντα τοῦ Πόντου καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Λαζῶν. Τὴν ἐκδοχὴ αὐτὴ στηρίζουν κυρίως στὴν Ἀκολουθία τῶν Ἀγιαννανιτῶν, ποὺ ἐγράφη τὸ 1840 – 1850 ἀπὸ τὸν μοναχὸ Ἰάκωβο τῆς Νέας Σκῆτης καὶ στὴν ὁποία ἀναφέρεται ὅτι ὁ Ἅγιος καταγόταν ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῶν Λαζῶν τοῦ Πόντου, καθὼς καὶ στὴ λειψανοθήκη τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναγράφεται «*Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Νικήτα τοῦ Λαζοῦ*». Ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ μαρτυρίου του δὲν μᾶς εἶναι γνωστὸ ἂν ἀρνήθηκε στὴν ἀρχὴ τοῦ βίου του τὸν Χριστὸ καὶ ἔγινε Μωαμεθανὸς στὶς Σέρρες. Πάντως, γίνεται λόγος γιὰ τὴν περιτομὴ τὴν ὁποία ὑπέστη ὁ Ἅγιος.

Ὁ Ἅγιος ἔγινε μοναχὸς στὴ Σκῆτη τῆς Ἁγίας Ἄννης στὸ Ἅγιον Ὄρος. Ἐκεῖ ἄρχισε τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνες ζώντας μὲ νηστεία, ἀγρυπνία καὶ προσευχή. Ἀργότερα χειροτονήθηκε διάκονος καὶ πρεσβύτερος στὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, τὴν καλούμενη Ρωσικὴ. Καταληφθεὶς ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ μαρτυρίου περιερχόταν τὰ περὶχωρα τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Δράμας καὶ κήρυττε ἐνώπιον τῶν Τούρκων τὸν Χριστὸ ὡς ἀληθινὸ Θεό. Ἡ ἀπόφασή του ἦταν νὰ χύσει τὸ αἷμα του γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ γλυκύτατου Ἰησοῦ.

Ὁ Ἅγιος Νικήτας ἐξομολογήθηκε στὸν προηγούμενο ἱερομόναχο Κωνσταντῖνο τοῦ μετοχίου τῆς Παναγίας τῆς Ἡλιόκαλλης καὶ μετέλαβε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἀφοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, πῆγε ὕστερα στὸ τζαμί τοῦ Ἀχμέτ Πασᾶ. Στὸ τζαμί αὐτὸ ἔμενε ἕνας ἱεροδιδάσκαλος τῶν Τούρκων μαζί μὲ τοὺς ἱεροσπουδαστές του. Ἐνας ἀπὸ τοὺς μαθητὲς αὐτοῦς ἦταν χλωδὸς καὶ στὰ δύο πόδια. Ὁ Ἅγιος Νικήτας τοῦ εἶπε ὅτι θὰ θεραπευθεῖ, ἐὰν πιστέψει στὸν Χριστό.

Ὁ νεαρὸς Τοῦρκος ἀνέφερε ἀμέσως στὸν διδάσκαλό του τὸν λόγο ποὺ τοῦ εἶπε ὁ Ἅγιος. Ἔτσι ὁ Ἅγιος συνελήφθη καὶ ὀδηγήθηκε στὸ βοεβόδα τῶν Σερρῶν, ὁ ὁποῖος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὸν φυλακίσουν. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυλακίσεώς του ὑπέστη πολλὰ καὶ φρικώδη βασανιστήρια. Τὸ βράδυ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου τοῦ ἔτους 1808 ὁ Ἰσοῦχ μπέης διέταξε νὰ ἐκτελεσθεῖ ἡ ἀπόφασή τοῦ θανάτου τοῦ Ἁγίου Νικήτα, τὸν ὁποῖο κρέμασαν. Κοντὰ στὸν τόπον τοῦ μαρτυρίου

του ἦταν ὁ ναὸς τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ. Τὴν ἴδια νύχτα τοῦ μαρτυρίου ὁ διάκονος τοῦ ναοῦ βγῆκε ἀπὸ τὸ κελλί του καὶ εἶδε ἕνα μεγάλο φῶς νὰ λάμπει σὲ ὅλη τὴν γύρω περιοχὴ. Τὸ λείψανο τοῦ Μάρτυρος ἔμεινε κρεμασμένο στὴν ἀγχόνη τρεῖς ἡμέρες. Τὴν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, τὸ βράδυ, δόθηκε στοὺς Χριστιανοὺς ἡ ἄδεια νὰ κατεβάσουν τὸ ἱερὸ λείψανο καὶ νὰ τὸ ἐνταφιάσουν στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Σερρῶν.

<http://www.synaxarion.gr/gr/sid/2552/sxsaintinfo.aspx>